

Predica de la Zürich

Duminică, 29 octombrie 2017, ora 14⁰⁰

Fr. Frank

Cuvântul de introducere din **1 Pet. 4:12-19**: *„Preaiubiților, nu vă mirați de încercarea de foc din mijlocul vostru, care a venit peste voi ca să vă încerce, ca de ceva ciudat, care a dat peste voi; dimpotrivă, bucurați-vă, întrucât aveți parte de patimile lui Hristos, ca să vă bucurați și să vă veseliți și la arătarea slavei Lui.*

Dacă sunteți batjocoriți pentru Numele lui Hristos, ferice de voi! Fiindcă Duhul slavei, Duhul lui Dumnezeu, Se odihnește peste voi. Nimeni din voi să nu sufere ca ucigaș sau ca hoț, sau ca făcător de rele, sau ca unul care se amestecă în treburile altuia. Dimpotrivă, dacă sufere pentru că este creștin, să nu-i fie rușine, ci să proslăvească pe Dumnezeu pentru numele acesta.

Căci suntem în clipa când judecata stă să înceapă de la Casa lui Dumnezeu. Și, dacă începe cu noi, care va fi sfârșitul celor ce nu ascultă de Evanghelia lui Dumnezeu? Și, dacă cel neprihănit scapă cu greu, ce se va face cel nelegiuit și cel păcătos? Așa că cei ce suferă după voia lui Dumnezeu să-și încredințeze sufletele credinciosului Ziditor și să facă ce este bine”.

Așa a făgăduit Domnul nostru: *„iată că Eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul veacului”* (Mat. 28:20). Așa a făgăduit El: *„Acolo unde sunt doi sau trei adunați în Numele Meu, sunt și Eu în mijlocul lor”* (Mat. 18:20). Lăudat și cinstit să fie Domnul pentru cântările pe care toți împreună le-am cântat din inimă și pentru Cuvântul prețios pe care l-am citit. În acea cântare am cântat: *„Afară din Babilon! Înapoi la Biblie! Înapoi la lumina din Cuvânt”.*

Astăzi am saluturi mai ales din America de Sud. Primul zbor spre Sao Paolo a durat 11 ore și 35 minute. Al doilea zbor a fost din Sao Paolo în Lima, Peru care a durat 4 ore și câteva minute. Dragi frați

și surori, noi suntem mulțumitori din inimă pentru ceea ce face Dumnezeu și în Lima, Peru. Noi nu doar vestim credincioșilor, ci și la televiziune am putut spune ceea ce ne-a însărcinat Dumnezeu să facem: și anume noi trebuie să purtăm ultimul mesaj pe întregul pământ. Dumnezeu deschide inimile, Dumnezeu deschide ușile, iar pentru aceasta Îi suntem mulțumitori din toată inima.

Apoi o mărturie deosebită. Fratele nostru Müller din Austria a fost dus la spital. Inima lui mai funcționa în proporție de 5%, iar medicii l-au abandonat. Dar Dumnezeu a făcut un miracol în viața lui. În următoarea dimineață el era acasă și lua micul dejun împreună cu fiul său. Asistentul medical care l-a dus și l-a însoțit la terapia intensivă a întrebat a doua zi când va avea loc înmormântarea. Înmormântarea n-a trebuit să aibe loc cum a spus fratele înainte. Fratele a vorbit cu fratele nostru Müller care ne transmite saluturi din toată inima. În Austria fratele Müller este ceea ce a fost fratele Urs Graf în Elveția. De peste 40 de ani fratele Müller a slujit poporului lui Dumnezeu cu credincioșie, iar pentru aceasta Îi suntem mulțumitori Domnului din inimă. Dorim din toată inima ca Dumnezeu să-l binecuvânteze pe fratele nostru Müller și întreaga adunare, aceasta este rugăciunea noastră.

Apoi avem saluturi din multe țări. Dumnezeu a făcut lucruri mari. Voi știți că în Constanța au fost adunați peste o mie de oameni, dintre care mulți au auzit Cuvântul de prima dată. Dumnezeu l-a folosit pe fratele Daniel și pe frații de acolo și a putut binecuvânta bogat. Ei au pregătit foarte bine adunările. Suntem foarte, foarte mulțumitori pentru toți frații care participă la lucrarea lui Dumnezeu.

Suntem mulțumitori în mod deosebit pentru toți din Africa. Încă o mărturie pe scurt. Fratele Muamba din Kolwezi, estul Republicii Congo, a sunat după primul sfârșit de săptămână din Krefeld și mi-a spus: „Frate Frank, aici au fost adunați peste șase mii de oameni care au urmărit vestirea în direct”. Dragi frați și surori, este puternic ceea ce face Dumnezeu, în mod deosebit pe continentul African. Oameni de aproape și de departe parcurg distanțe cu bicicleta, pe jos și cu toate mijloacele posibile ca să asculte Cuvântul Domnului.

Voi știți, în Kinshasa au fost adunați douăzeci și două de mii de persoane pe stadionul de fotbal. Dumnezeu dăruiește har. Fratele Chiwawa din Zimbabwe a sunat și mi-a spus: „Frate Frank, suntem mulțumitori pentru tine, că tu ești purtătorul Cuvântului în acest timp”. Din toate părțile auzi că Dumnezeu dăruiește har, că oamenii găsesc orientarea și calea înapoi spre Dumnezeu și au parte de vestire. Am putea spune multe lucruri pe care le-a făcut Dumnezeu, dar o trăire totuși trebuie s-o amintesc și să v-o împărtășesc.

Eu am foarte mulți prieteni. Unul dintre cei mai vechi prieteni ai mei este fratele Hans Keck. Fratele Keck mi-a trimis o informație din internet referitoare la zborul din anul 1976. Eu eram înregistrat ca pasager al aceluși zbor din 12 octombrie 1976, din Bombay cu destinația Madras. În urma aceluși accident aviatic au fost 89 de morți, iar numele meu era pe lista pasagerilor decedați. Eu aș fi fost al 96-lea, dacă luăm în considerare echipa piloților și însoțitorilor care au decedat în avion. Avionul a luat foc în aer, a explodat și toți au murit în avion. Fratele Hans a avut timp și a verificat informațiile din internet, a găsit data zborului și toate celelalte detalii.

O spun doar spre informarea noastră. Dragi frați și surori, viu este Domnul, eu tocmai îmi luasem biletul pentru toate zborurile pe care trebuia să le fac în acea călătorie. Tocmai mă așezasem la biroul de pe strada Lech, nr. 7 când deodată, așa cum auziți voi vocea mea, am auzit cuvintele: „Robul Meu, anulează călătoria în India!”. Voi nu vă puteți da seama cum este vocea Domnului care îți trece prin măduva oaselor. Apoi, am urcat în mașină și am mers în apropierea Krefeldului, la Fortswald, am condus prin pădure și am vorbit cu Domnul: „Doamne, toate adunările sunt deja pregătite și oamenii au fost anunțați”. Eu am plâns și m-am rugat. Era ora 11 și cincisprezece minute când m-am întors înapoi în birou. Tocmai ce mă așezasem pe scaun și deodată, din nou, cu o voce mai poruncitoare și puternică Domnul mi-a spus: „Anulează călătoria în India!”. Atunci am știut ce am de făcut. Am trimis telegrame fraților responsabili cu mesajul: „Nu pot veni. Va urma o scrisoare”. Apoi s-a întâmplat. O zi mai târziu, ministerul de externe din Bon a sunat la Centrul de misiune și a spus: „Misionarul dumneavoastră Ewald Frank se află printre persoanele

care au murit în accidentul aviatic din Bombay”. Când a fost anunțată vestea aceasta eu eram în camera alăturată. Apoi am fost chemat la telefon și i-am putut spune bărbatului de la ministerul de externe: „Domnul Dumnezeu mi-a poruncit să nu fac călătoria. Îi mulțumesc lui Dumnezeu. Eu încă trăiesc”. Doresc s-o spun ca mărturie că Domnul este un Dumnezeu viu. El dă călăuziri prin har. Lui Îi suntem mulțumitori. El a călăuzit toate căile de la început.

Avem apoi aceste lucruri care se petrec la ora actuală în legătură cu Reforma, cu cei cinci sute de ani de atunci încoace. Cât har ne-a dăruit Dumnezeu ca să putem ieși din această robie babiloniană! Noi vedem că reformatorii n-au avut doar o învățătură despre neprihănire, ci au trăit neprihănirea prin credința în lucrarea de răscumpărare isprăvită. Apoi mai târziu oamenii au făcut din aceasta doar o învățătură.

Înainte strâpunerii Reformei au avut loc treziri. Apoi a venit strâpungerea și au urmat celelalte treziri: metodiștii, bapțiștii și toți ceilalți, până la mișcarea pentecostală de la începutul secolului. Apoi, și noi ne putem uita în urmă la ultimii 70 de ani. Anul 1946 a fost un an ieșit din comun, un an deosebit, când Îngerul Domnului a venit la fratele Branham. Primele cuvinte pe care Îngerul i le-a spus au fost: „Nu te teme! Eu am fost trimis din prezența lui Dumnezeu la tine”. Apoi însărcinarea care i-a fost dată scumpului nostru frate în 1946. În anul 1947, în San Francisco, a avut loc declarația Statelor Unite, în care se spunea că: „Israelul are dreptul la un stat propriu”. În anul 1948 a avut loc fondarea statului Israel. Noi ne uităm la împlinirea prorociei biblice. Pe de o parte, chemarea afară a adevăraților credincioși din toate popoarele, limbile și națiunile. Iar pe de altă parte, poporul lui Dumnezeu, Israelul, se întoarce înapoi din peste 150 de țări, înapoi în țara făgăduinței.

Domnul nostru a spus-o foarte clar și deslușit, când El a vorbit despre semnele timpului de sfârșit. *„De la smochin învățați pilda lui: Când îi frăgezește și înfrunzește mlădița, știți că timpul este aproape...Adevărat vă spun că nu va trece neamul acesta, până se vor întâmpla toate aceste lucruri. Cerul și pământul vor trece, dar*

cuvintele Mele nu vor trece” (Mat. 24:32-35). Dumnezeu ne-a dăruit har să putem încadra prorocia biblică și noi suntem mulțumitori pentru aceasta.

Dar acum un cuvânt pentru noi toți care avem de trecut prin încercări. Biruința Dumnezeului nostru poate fi descoperită doar prin încercări. Fără încercări nu poate avea loc nicio biruință. Vă citesc din Mat. 12 un Cuvânt spus de Domnul și Răscumpărătorul nostru unde este spus că El a trebuit să meargă pe această cale plină de dispreț pentru ca biruința lui Dumnezeu să poată fi descoperită. Exact așa se întâmplă și cu noi. Din Mat. 12 citim cuvintele prețioase în legătură cu Domnul și Răscumpărătorul nostru.

Citim din Mat. 12:17-21: *„ca să se îplinească ce fusese vestit prin prorocul Isaia, care zice: «Iată Robul Meu pe care L-am ales, Preaiubitul Meu, în care sufletul Meu își găsește plăcerea. Voi pune Duhul Meu peste El, și va vesti Neamurilor judecata. El nu Se va lua la ceartă, nici nu va striga. Și nimeni nu-I va auzi glasul pe ulițe. Nu va frânge o trestie ruptă („Nu va frânge o țeavă îndoită” – lb. germ.) și nici nu va stinge un fitil care fumegă, până va face să biruie judecata („dreptatea” – lb. germ.). Și Neamurile vor nădăjdui în Numele Lui»”.*

Cine citește Evanghelia lui Ioan, va înțelege ce I-au făcut Domnului nostru, prin câtă ocară și batjocură a trebuit să treacă. A fost numit „domnul dracilor”. După aceea cine merge la răstignirea Lui vede cum El a fost bătut, batjocorit, umilit și ocărât la maximum. Toate aceste lucruri au trebuit să se întâmple pentru ca biruința lui Dumnezeu să fie descoperită pentru tine și pentru mine. Noi toți trecem prin încercări grele, da. Dar acest lucru îl spunem tuturor fraților și surorilor. Cine dorește să dea mărturia din Rom. 8 trebuie să înceapă cu Rom. 7. În Rom. 8:1 este scris: *„Acum, dar, nu este nici o osândire pentru cei ce sunt în Hristos Isus...”*. Trebuie să citești în Rom. 7 de la vers. 14 ceea ce a spus bărbatul lui Dumnezeu, marele apostol, despre sine însuși: *„Știm, în adevăr, că Legea este duhovnicească; dar eu sunt pământesc, vândut rob păcatului”*. Iar în final el spune: *„O, nenorocitul de mine! Cine mă va izbăvi de acest trup de moarte?...”* (Rom. 7:24). Bărbatul lui Dumnezeu n-a avut o

mândrie deșartă și nu și-a închipuit ceva; el a fost un bărbat smerit al lui Dumnezeu care a prețuit harul lui Dumnezeu. El știa s-o facă. Același lucru se petrece cu noi toți. Dacă citim în epistola lui Petru vedem că noi trebuie să trecem prin încercări. Dar cum am și auzit, niciunul care și-a pus încrederea în Domnul nu va rămâne de rușine. Să fiu eu primul care să rămân de rușine? Nu! Aceasta-i imposibil. Mai degrabă se prăbușește cerul decât să mă înșele Cuvântul Tău.

Citim din 1 Pet. 5:6-7: *„Smeriți-vă, dar, sub mâna tare a lui Dumnezeu, pentru ca, la vremea Lui, El să vă înalțe. Și aruncați asupra Lui toate îngrijorările voastre, căci El însuși îngrijește de voi”*.

Scumpi frați și surori, spuneți-mi există vreo singură familie unde nu este un necaz? Dumnezeu este cu noi. Gândiți-vă la acest lucru. Înainte ca poporul Israel să fie eliberat din robie a avut loc cea mai mare încercare din întreaga perioadă. Tocmai atunci la sfârșitul robiei au fost și mai încercați. Noi trecem prin încercări, prin neînțelegeri, prin negări și prin batjocuri. Noi trebuie să trecem prin toate acestea. Dar Domnul merge cu noi. Iar noi avem făgăduința din Is. 43:2: *„Dacă vei trece prin ape, Eu voi fi cu tine; și râurile nu te vor îneca; dacă vei merge prin foc, nu te va arde, și flacăra nu te va aprinde”*. Încercările sunt îngăduite pentru ca noi să ieșim biruitori. De aceea, în fiecare situație să-I mulțumim lui Dumnezeu că El a hotărât lucrurile așa. Îi suntem mulțumitori că noi vom trece de la credință la vedere.

Lucrul principal de acum este chemarea afară și pregătirea Miresei Mielului pentru ziua glorioasă a revenirii Domnului nostru Isus Hristos. Sunt câteva versete biblice care trebuie citite de fiecare dată. În Evanghelia lui Luca este scris ceea ce ne merge direct la inimă. Permiteți-mi s-o recitesc din Lc. 1 ca o comparație cu ceea ce s-a petrecut la prima venire a lui Hristos, ca să înțelegem ce trebuie să se întâmple acum înaintea celei de-a doua veniri a lui Hristos. În Lc. 1 de la vers. 16 este scris în legătură cu slujba lui Ioan Botezătorul: *„El va întoarce pe mulți din fiii lui Israel la Domnul Dumnezeul lor”*.

Dragi frați și surori, ce se întâmplă acum? Mulți din fiii și

fiiicele lui Dumnezeu din toate popoarele, din toate limbile și națiunile sunt aduși înapoi la Domnul Dumnezeu, înapoi la Cuvânt. Nu o direcție nouă de credință, nu o nouă religie! Ci întorși înapoi la Dumnezeu, la Cuvântul lui Dumnezeu. Acesta este sensul și scopul mesajului pe care Domnul ni l-a încredințat.

Apoi vers. 17: „*Va merge înaintea lui Dumnezeu, în duhul și puterea lui Ilie, ca să întoarcă inimile părinților la copii și pe cei neascultători la umblarea în înțelepciunea celor neprihăniți...*”. Iar acum urmează scopul: „*ca să gătească Domnului un norod bine pregătit pentru El*”.

Despre ce este vorba astăzi? Ca să gătim Domnului un norod bine pregătit. O repet, este vorba de pregătire, chemarea afară, separarea, gătirea, pregătirea, înapoi la Dumnezeu, înapoi la Cuvânt, înapoi la fundamentul original care a fost așezat de Dumnezeu prin apostoli și proroci pentru ca Domnului să-I fie gătit un popor. Ne gândim de fiecare dată la Mat. 25:10: „*cele ce erau pregătite au intrat*”. Pentru ca Domnului să-I fie gătit un norod bine pregătit. Fiți pregătiți să stați înaintea Lui ca să-I vedeți slava! Prin credință și ascultare din inimă noi putem accepta și primi ceea ce ne-a dăruit Dumnezeu prin har.

Citim din Rom. 9 de la vers. 31 unde apostolul scrie: „*pe când Israel, care umbla după o Lege, care să dea neprihănirea, n-a ajuns la Legea aceasta. Pentru ce? Pentru că Israel n-a căutat-o prin credință, ci prin fapte...*”. Ceea ce auzim, noi trebuie s-o unim cu credința și ascultarea, prin har. Apoi: „*Ei s-au lovit de Piatra de poticnire, după cum este scris: «Iată că pun în Sion o piatră de poticnire și o Stâncă de cădere: și cine crede în El nu va fi dat de rușine.»*” (vers. 32-33). Cine își pune încrederea în El nu va fi dat de rușine. Cine se poticnește de El a fost dat deja de rușine. Cine se poticnește, se lovește și cade. Acela care crede se îndreaptă. Credința este o descoperire a ceea ce ne-a făgăduit Dumnezeu. Cum am spus-o deseori: adevărata credință este ancorată în făgăduințele lui Dumnezeu. Noi credem îndeosebi făgăduințele pentru timpul nostru. Credința este ancorată în aceste făgăduințe, și niciunul care își pune încrederea în Domnul nu va

rămâne de rușine. Așa cum nu demult am citit-o din Rom. 10:10-11: „Căci prin credința din inimă se capătă neprihănirea și prin mărturisirea cu gura se ajunge la mântuire, după cum zice Scriptura: «Oricine crede în El nu va fi dat de rușine.»”. Noi să nu ne punem încrederea în noi înșine și nici în alții. Ci cu adevărat să ne punem încrederea în Domnul, să ne încredem în El din toată inima. Când El, ca om, a fost în trupul de carne a suferit și a purtat totul.

Acum mă gândesc la Conciliul de la Niceea din 325, la care au luat parte doi vorbitori principali: Arius și Atanasiu. Atanasiu a născocit o trinitate, iar Arius L-a respins pe iubitul nostru Domn ca fiind descoperirea lui Dumnezeu în trup, L-a respins ca fiind de origine divină. Arius s-a referit la Iacov 1:13 unde este scris că „Dumnezeu nu poate fi ispitit”. Apoi a argumentat cu versetul biblic în care este scris că „Domnul și Răscumpărătorul nostru a fost ispitit ca și noi toți” (Evrei 4:15) și a spus: „Cum poate fi El de obârșie divină dacă El a trebuit să treacă prin toate aceste ispite, când este scris «Dumnezeu nu poate fi ispitit»?”. Dați-vă seama ce fac oamenii fără descoperire.

Domnul slavei a trebuit să devină om din cauza noastră, dar în același timp El a rămas Domnul. Descoperirea lui Isus Hristos este lucrul cel mai prețios, cel mai puternic. Noi putem crede din toată inima fiecare verset biblic și știm locul de unde aparține. Îi mulțumim Domnului Dumnezeului nostru. Perdeaua este ruptă, Domnul ne vorbește, chivotul legământului este deschis, sângele încă mai este pe tronul harului și Cuvântul descoperit răsună și este valabil pentru toți aceia care intră în Locul Preasfânt. Pentru că Domnul nostru, ca Mare Preot, a mers înaintea noastră în Locul Preasfânt cu însuși sângele Său și l-a pus pe scaunul harului. Voi nu vă puteți închipui ce se petrece în interiorul meu, când oamenii citesc aceste lucruri și argumentează. Noi nu argumentăm, ci noi credem ceea ce spune Scriptura și cum spune ea și Îi mulțumim lui Dumnezeu din toată inima pentru aceasta.

În epistola către evrei avem indicații deosebite, la ce anume să fim atenți și să credem din toată inima. În scrisoarea către evrei apostolul a prezentat planul de mântuire foarte, foarte exact.

Citim din Evrei 3:12: „*Luați seama, dar, fraților, ca nici unul dintre voi să n-aibă o inimă rea și necredincioasă, care să vă despartă de Dumnezeu cel viu*”.

Luați seama, adică fiți atenți! Este un îndemn, o avertizare adresată nouă tuturor, ca să credem din toată inima și să avem parte în ceea ce face Dumnezeu. „*Luați seama, dar, fraților*” – este o avertizare, să fim atenți, să nu punem nimic sub semnul întrebării. Ci să acceptăm, să primim și să credem din toată inima fiecare cuvânt, și prin ascultarea de credință să-I mulțumim Domnului.

În Evrei 4:2 avem scris: „*Căci și nouă ni s-a adus o veste bună că și lor; dar lor Cuvântul care le-a fost propovăduit, nu le-a ajutat la nimic, pentru că n-a găsit credință la cei ce l-au auzit*”.

De fiecare dată să crezi așa cum zice Scriptura, să crezi ceea ce zice Scriptura și prin ascultarea de credință să-L urmezi pe Domnul. Acelora ce n-au crezut nu le-a ajutat la nimic. Dar noi care credem am fost ajutați în ziua mântuirii, prin har.

Apoi citim în Evrei 6:12. Dragi frați și surori, să luăm la inimă ceea ce Dumnezeu ne spune nouă prin Cuvântul Său. Citim din Evrei 6:12-13: „*asa încât să nu vă leneviți, ci să călcați pe urmele celor ce, prin credință și răbdare, moștenesc făgăduințele. Dumnezeu, când a dat lui Avraam făgăduința, fiindcă nu putea să Se jure pe unul mai mare decât El, S-a jurat pe Sine însuși*”.

Noi toți cunoaștem aceste cuvinte ale Sfintei Scripturi. Domnul Dumnezeu ne iubește, El a încheiat un legământ cu noi. Noi suntem fii și fiice ale lui Dumnezeu. El a spus: „*acesta este sângele Meu, sângele legământului celui nou*” (Mat. 26:28). Gloata răscumpărată prin sânge are parte de ceea ce face Dumnezeu în prezent.

Dragi frați și surori, fie ca toți s-o accepte și s-o primească din toată inima pentru ca Cuvântul lui Dumnezeu să-și poată atinge scopul pentru care a fost trimis. Numai acolo unde Cuvântul este acceptat și primit prin credință, cu un acord interior, numai acolo poate avea un efect, poate împlini scopul pentru care Dumnezeu a trimis Cuvântul.

Citim din Evrei 9:27-28: „Și, după cum oamenilor le este rânduit să moară o singură dată, iar după aceea vine judecata, tot așa, Hristos, după ce S-a adus jertfă o singură dată, ca să poarte păcatele multora, Se va arăta a doua oară – nu în vederea păcatului – ca să aducă mântuirea celor ce-L așteaptă”.

Revenirea Domnului nostru a fost tema apostolilor. Mai întâi Domnul nostru a venit în legătură cu iertarea păcatelor, cu răscumpărarea, cu harul și mântuirea. A doua oară El va veni ca să-i ia la El pe toți cei răscumpărați, care au primit iertarea păcatelor, care au fost născuți din nou și au primit viața nouă divină, prin har. Revenirea Domnului, ca o a doua venire a lui Hristos, ne este descrisă în Biblie.

Dragi frați și surori, haideți să facem voia lui Dumnezeu din toată inima. Domnul nostru a spus atunci și spune și astăzi: „*Eu am venit să fac voia Celui ce M-a trimis*”. Dacă mergem apoi la Ps. 22:22: „*Voi vesti Numele Tău fraților mei*” („Voi descoperi Numele Tău fraților mei” – lb. germ.)”. Dacă mergem la Mat. 12:48-50, acolo este scris: „*Cine este mama Mea, și care sunt frații Mei? Oricine face voia Tatălui Meu care este în ceruri, acela Îmi este frate, soră și mamă*”. El, întâiul născut dintre mulți frați, El este totul în toate, El este Mielul lui Dumnezeu, Fiul lui Dumnezeu, Fiul omului, Mijlocitor. Dar El rămâne Domnul, și înaintea Domnului se va pleca orice genunchi și fiecare limbă va mărturisi că El este Domnul. Dar din cauza noastră El a trebuit să devină totul în toate pentru ca noi să avem mântuirea deplină prin har.

Citim și din Evrei 10 începând de la vers. 5: „*De aceea, când intră în lume, El zice: «Tu n-ai voit nici jertfă, nici prinos; ci Mi-ai pregătit un trup; n-ai primit nici arderi de tot, nici jertfe pentru păcat. Atunci am zis: «Iată-Mă (în sulul Cărții este scris despre Mine), vin să fac voia Ta, Dumnezeule!»*. După ce a zis întâi: «*Tu n-ai voit și n-ai primit nici jertfe, nici prinosuri, nici arderi de tot, nici jertfe pentru păcat*», (lucruri aduse toate după Lege), apoi zice: «*Iată-Mă, vin să fac voia Ta, Dumnezeule.*» El desființează astfel pe cele dintâi, ca să pună în loc pe a doua”. Atenție! Vers. 10: „*Prin această «voie» am fost sfințiți noi, tu și eu*”. Prin această voie a lui Dumnezeu care a

devenit realitate prin Răscumpărătorul nostru, aici pe pământ. „*Prin această «voie» am fost sfințiți noi, și anume prin jertfirea trupului lui Isus Hristos o dată pentru totdeauna*”. Ce răscumpărare isprăvită, ce har ne-a dăruit Dumnezeu!

Scumpi frați și surori, dacă acum mă uit la noi toți, majoritatea suntem într-o stare smerită, puțin apăsăți, pentru că trecem prin încercări. Încercările aduc răbdare. Ar trebui să îmbrăcăm toată armătura lui Dumnezeu ca să ne putem împotrivi în zilele rele. Încă mai este scris în Ef. 6 ca să îmbrăcăm toată armătura lui Dumnezeu și să nu ne uităm la încercările prin care trecem ca la un lucru străin. Ci să fim conștienți că acestea aparțin de viața noastră.

În Ef. 6:16 este scris: „*Pe deasupra tuturor acestora luați scutul credinței, cu care veți putea stinge toate săgețile arzătoare ale celui rău*”. Cel rău trage cu intenții răutăcioase. Dar și pentru acest lucru S-a îngrijit Domnul, ca să ne punem toată nădejdea și credința în Dumnezeu. Există oameni care pur și simplu sunt demonizați, care nu se pot ajuta singuri, ei trebuie să ucidă, trebuie să strice renumele altora; ei nu se pot ajuta, ei nu pot altfel. Dar cu atât mai mult Îi suntem mulțumitori Lui că ne putem încrede în Dumnezeul nostru, că cele mai rele săgeți arzătoare le putem stinge prin marele scut al credinței și știm că Domnul ne însoțește în fiecare situație.

Citim Ef. 6:17: „*Luați și coiful mântuirii și sabia Duhului, care este Cuvântul lui Dumnezeu*”. Cuvântul lui Dumnezeu. Lăudat să fie Domnul nostru! Ce este scris în Cuvântul lui Dumnezeu referitor la încercările ce vin asupra noastră, când vin negările, batjocura și minciuna? Totul este scris în Ps. 35 pe care toți îl pot citi. Eu citesc doar câteva versete, de la vers. 17. Ps. 35:17: „*Doamne, până când Te vei uita la ei?*”. Câteodată ajungem într-o situație în care spunem: „Doamne, nu mai rezist! Nu mai pot mai departe!”. Apoi bărbatul lui Dumnezeu, în situația în care se afla, a strigat din adâncul adâncului inimii lui: „*Doamne, până când Te vei uita la ei? Scapă-mi sufletul din cursele lor..de vorbirile lor mincinoase*”. Ce minciuni sunt împrăștiate peste tot, de ți se face rău. Dar aici bărbatul lui Dumnezeu a exprimat-o: „*Scapă-mi sufletul de vorbele lor mincinoase, scapă-mi*

viața din ghearele acestor pui de lei! Și eu Te voi lăuda în adunarea cea mare” (vers. 17-18). Ca și aici în Zürich. Aici în Zürich eu doresc să-I mulțumesc Domnului că El m-a ajutat, că ne-a purtat în mijlocul tuturor încercărilor și a minciunilor împrăștiate pretutindeni. În această mare adunare doresc să-I mulțumesc Domnului așa cum este scris aici.

Apoi vers. 18-19: „Și eu Te voi lăuda în adunarea cea mare și Te voi slăvi în mijlocul unui popor mare la număr. Să nu se bucure de mine cei ce pe nedrept îmi sunt vrăjmași, nici să nu-și facă semne cu ochiul cei ce mă urăsc fără teme!” . Astfel de oameni există. Vers. 20: „Căci ei nu vorbesc de pace („ei nu vorbesc ceea ce slujește păcii” – lb. germ.)...”. Cine dorește să facă pace vorbește unul cu celălalt, nu unul despre altul. „Căci ei nu vorbesc de pace, ci urzesc înșelătorii împotriva oamenilor liniștiți din țară. Își deschid gura larg împotriva mea și zic: «Ha! Ha! Ochii noștri își văd acum dorința împlinită»” .

Dar ei vor vedea că Domnul este cu poporul Său. Noi purtăm toată ocară, tot disprețul și toată minciuna. Nu-i problemă. Dar Îi mulțumim Domnului pentru biruința de pe Golgota. Cine citește în Ioan 15:20 și celelalte capitole, va observa că acolo Domnul nostru a zis: „Dacă m-au prigonit pe Mine, și pe voi vă vor prigoni. Dacă M-au urât pe Mine, și pe voi vă vor urî”. Dar aici este punctul. Totul merge înapoi la început. Niciodată, niciodată cineva care este din sămânța lui Abel nu va ucide pe Cain. Niciun copil al lui Dumnezeu nu va strica renumele nimănui – așa ceva nu există! Se întâmplă doar cu aceia care sunt după felul lui Cain, ei vorbesc despre dragoste, dar împrăștie ură. Apostolul Ioan a spus acest lucru foarte clar: „Să nu iubiți după felul lui Cain, care era de la cel rău și a ucis pe fratele său” (1 Ioan 3:12). Uciderea renumelui n-o mai poți repara, paguba rămâne pentru totdeauna. Fie ca Dumnezeu să dăruiască har ca nimeni să nu participe la astfel de discuții care sunt în legătură cu uciderea renumelui altora. Ci atitudinea noastră înaintea lui Dumnezeu să fie ca niciodată să nu ajungem sub influență străină, ci să rămânem în Cuvântul adevărului, sub sângele Mielului, până când vom vedea ceea ce am crezut. Ioan a spus și acest lucru: „Oricine urăște pe fratele său este un ucigaș” (1 Ioan 3:15). Așa este. Dar cine își iubește fratele,

acela nu va ucide, nu va ucide nici renumele, ci el se va ruga pentru el și pentru alții.

Biserica Mireasă va fi înfățișată înaintea Domnului. Aleșii nu pot fi amăgiți. Este scris în Ioan 17, atunci Domnul nostru S-a rugat ca toți să fie una: „*Tată, Tu în Mine, și Eu în ei*”. Nu biserici unificate, unele cu altele. Ci „*Tată Tu în Mine și Eu în ei, ca toți să fim una*”. La început Biserica era o inimă și un suflet. La început Domnul Dumnezeu Și-a manifestat puterea și slava Lui prin Biserica pe care a răscumpărat-o. Exact așa acum Domnul Își adună poporul împreună, aleșii din toate popoarele, limbile și națiunile.

În Rom. 11, Pavel a scris că și în timpul nostru Dumnezeu are o rămășiță. Israelul n-a căpătat ceea ce căuta, dar partea aleasă, rămășița, a căpătat. Exact așa se petrece și în timpul nostru. Alegerea nu este o închipuire, alegerea a decis-o Dumnezeu. El a știut că tu și eu ne vom decide când vom auzi Cuvântul. El a știut că noi vom accepta și primi ceea ce ne-a dăruit El prin har, căci El a știut sfârșitul înaintea începutului.

Acum este vorba ca noi să fim aduși într-o conformitate deplină cu Cuvântul lui Dumnezeu. Astăzi este vorba ca să aibă loc chemarea afară, separarea, pregătirea pentru ca Domnului să-I fie înfățișat un popor bine pregătit. Și cum a scris Pavel în 2 Cor. 11:2: „*Vreau să vă înfățișez înaintea lui Hristos ca pe o fecioară curată*”. Așa cum este scris în Mat. 25:5-7: „*toate au ațipit și au adormit. Și: „Toate fecioarele s-au trezit*”. Și acest lucru mi-a devenit foarte mare. Ambele categorii s-au trezit cu ceea ce aveau în inima lor. Aleșii n-au primit și nu posedă răstălmăcirii și nici interpretări, ci ei au rămas în Cuvânt. Este scris: „*Ei l-au biruit prin sângele Mielului și prin cuvântul mărturisirii lor*” („prin Cuvântul pe care și l-au luat ca mărturie a lor” – lb. germ.)” (Apoc. 12:11). Pentru Mireasa Mielului care stă sub Sângele Mielului este valabil doar ceea ce este scris în Cuvântul lui Dumnezeu, iar pentru aceasta noi suntem foarte mulțumitori. Domnul nostru – Cuvântul descoperit în trup. Iar acum Mireasa trăiește împlinirea tuturor făgăduințelor pe care Domnul ni le-a dat, exact așa cum Domnul nostru a spus: „*Când vor începe să se*

întâmpie aceste lucruri, să vă uitați în sus, și să vă ridicați capetele...”.

Au trecut 50 de ani de când fratele Branham a fost luat Acasă. Cuvântul lui Dumnezeu scump și sfânt a fost purtat pe întregul pământ. Eu nu știu câte conexiuni prin internet sunt astăzi prin care oamenii sunt în legătură cu vestirea. Poate sunt 300. Când are loc transmisia din Krefeld sunt peste 1500 de conexiuni prin care oameni din 172 de țări pot urmări și asculta Cuvântul scump și sfânt al lui Dumnezeu, Cuvânt care rămâne veșnic valabil; ei să creadă, să fie pregătiți pentru ziua glorioasă a revenirii lui Isus Hristos.

Eu mi-am făcut timp și am citit. Fratele Branham n-a spus doar că „mesajul va premerge cea de-a doua venire a lui Hristos”, ci a mai spus ceva pe deasupra. Și anume că „înaintea celei de-a doua veniri a lui Hristos mesajul va fi purtat pe întregul pământ, în toate popoarele”. Astfel noi o vedem împlinindu-se în fața ochilor noștri. Nu doar în general „mesajul va premerge cea de-a doua venire a lui Hristos” și apoi să lași afirmația atârând în aer. Ci înaintea celei de-a doua veniri a lui Hristos mesajul va fi purtat în toate popoarele – iar împlinirea acesteia este Mat. 24:14: *„Evanghelia aceasta a Împărăției va fi propovăduită în toată lumea, ca să slujească de mărturie tuturor neamurilor. Apoi va veni sfârșitul”*. Dumnezeu ne-a încredințat Cuvântul Său, ca ultim mesaj, pentru ca noi, cu o conștiință curată, să-l purtăm până la marginile pământului, ca toți din toate popoarele și limbile să ia o decizie. Aleșii vor lua decizia corectă. Ei vor dăruia credință Domnului și vor avea parte de ceea ce face Dumnezeu în prezent.

Acum un cuvânt adresat celor ce trec prin mari încercări, care sunt multe. Scumpi frați și surori, astăzi să-L luăm pe Domnul Dumnezeu pe Cuvânt și să-I spunem: „Iubite Domn, când Tu erai pe pământ i-ai ajutat pe toți cei ce au venit la Tine. Tu ne-ai dat făgăduința că ești același, că Evanghelia este vestită și că niciunul din cei ce își pun încrederea în Tine nu va rămâne de rușine”.

Un cuvânt adresat tinerilor. O, cât am dori noi ca toți să fie coplesiiți de Duhul lui Dumnezeu, de dragostea lui Dumnezeu! Să fie

copleșiți și cuprinși astfel ca toți să trăiască pocăința în mod personal, să găsească legătura lor cu Dumnezeu și s-o primească personal. Pentru ca nu doar să fie predicat, nu doar să fie predicată învățătura.

Dragi frați și surori, și acest lucru l-am accentuat de fiecare dată. Nu doar partea profetică sau partea de învățătură, ci și partea evanghelică trebuie să fie vestită și este vestită. Domnul nostru mai cheamă și astăzi: „*Veniți la Mine, toți cei trudiți și împovărați, și Eu vă voi da odihnă pentru suflete voastre și vă voi înviora*” (Mat. 11:28). Astăzi mai răsună chemarea pe care o dăm mai departe, prin har. Dorim ca toți care mai au de luptat, având vreun necaz, fie în familie, la serviciu sau oriunde ar fi, astăzi, prin credință, să pășim împreună înaintea Feței lui Dumnezeu și să ne încredem în Domnul.

Să ne aducem aminte de Cuvântul pe care l-au cântat cântăreții: „Niciunul nu va rămâne de rușine”. Nici tu și nici eu. Noi ne punem încrederea în Domnul și știm că El o va face bine. Rămâne valabil: niciunul care și-a pus încrederea în Domnul nu va rămâne de rușine, nici tu, nici eu, niciunul. Și astăzi, aici, în această adunare și pe întregul pământ, niciunul nu va rămâne de rușine. Noi credem și ne încredem că în final Domnul Dumnezeu va face totul bine. Și cum am spus înainte, atât de sincer și cinstit cum a fost Pavel în Rom. 7 și în Rom. 8 tot așa spunem și noi. Cine și ce ești tu? Cine și ce sunt eu? Domnul ne-a dăruit har și ne-a primit, iar noi putem spune: „Suntem doar niște vase, sfânt Stăpân, dar umplute cu puterea Ta”. Binecuvântează-ne și permite-ne să fim o binecuvântare. Confirmă-Ți prețiosul și sfântul Tău Cuvânt în viețile noastre. Și astăzi mai este valabil: „Oricine va chema Numele Domnului va fi mântuit”. Și astăzi, cei legați să-și primească eliberarea, bolnavii să-și primească vindecarea, păcătoșii să-și primească iertarea. Mântuirea deplină nu este doar vestită, ci astăzi mântuirea deplină poate fi trăită de noi toți, prin har. Credinciosul Dumnezeu Se îngrijește de tot, Se îngrijește ca partea evanghelică, partea de învățătură și partea profetică să fie vestite așa cum au fost rânduite de El, în contextul corespunzător. Să căpătăm trecere înaintea lui Dumnezeu, să avem un acord interior față de fiecare Cuvânt, să înaintăm prin credință și ascultare și astfel să facem voia lui Dumnezeu, prin har, pentru ca să se împlinească

Cuvântul: „Aceștia care fac voia Tatălui Meu care este în ceruri, *Îmi sunt frate, soră și mamă*”.

Mai întâi: este voia lui Dumnezeu ca toți oamenii să fie mântuiți, să fie salvați. Este voia lui Dumnezeu ca toți să trăiască harul lui Dumnezeu în mod personal. Și astăzi să putem pleca din acest loc și să spunem: pentru mine s-a meritat să fiu astăzi în adunare. Dumnezeului nostru *Îi* aducem cinstea și lauda din toată inima și din tot sufletul.

Frați și surori, să nu uitați niciodată. Aceasta este cea mai importantă perioadă de timp din întreaga istorie a omenirii, cea mai importantă perioadă de timp pentru Biserica Dumnezeului Celui viu. Luați decizia corectă pentru Domnul, iar El ne va dăruia tuturor har pentru ca niciunul dintre noi să nu rămână de rușine. Și să se poată împlini ceea ce am citit în Lc. 1:16-17, că Domnului *Îi* va fi înfățișat un popor bine pregătit. Din acest motiv în toți acești ani am făcut toate aceste călătorii în cele peste 163 de țări în care am pășit cu picioarele mele. Doar cu un singur scop: ca ultimul mesaj să ajungă la poporul lui Dumnezeu din toate popoarele și limbile, să răsune ca o ultimă chemare: „*Voi poporul Meu, ieșiți din mijlocul lor și despărțiți-vă de ei, zice Domnul; nu vă atingeți de ce este necurat*”. Voi cunoașteți mesajul, iar acest mesaj al Cuvântului *Își* va atinge în noi toți scopul pentru care a fost trimis: Domnului *Îi* va fi înfățișată o Mireasă fără pată și fără zbârcitură. Așa cum am citit, El pentru totdeauna ne-a sfințit și ne-a adus la țintă. Noi nu ne încredem în noi, ci ne încredem în Domnul care este puternic în cei slabi. Pe acela care se simte puternic Domnul trebuie să-l mai ajute. Domnul Dumnezeu să ne ajute pe noi toți. Aleluia! Amin.

Să ne ridicăm. În timp ce ne plecăm capetele în rugăciune, ne apropiem prin credință de Dumnezeu și prin credință privim spre El, cine dorește să fie amintit și inclus în această rugăciune vă rog ridicați scurt mâna. Peste tot sunt mâini ridicate. Fie ca acum toți să creadă din toată inima. Scumpi frați și surori, credeți! Cuvântul lui Dumnezeu nu este o teorie. Cuvântul lui Dumnezeu este realitate. Domnul este astăzi în mijlocul nostru. Pe cât de sigur a dat El făgăduința pe care noi am

citit-o împreună: fiindcă nu putea să Se jure pe unul mai mare decât El, S-a jurat pe Sine însuși, că tot ceea ce El a făgăduit va împlini, pe atât de sigur niciun Cuvânt nu va rămâne neîmplinit. Și astăzi niciun Cuvânt nu va rămâne neîmplinit. Astăzi vom crede împreună. Vă rog frumos acceptați-o și primiți-o! Este timpul lui Dumnezeu, este ceasul deosebit al lui Dumnezeu, să auzi ultimul mesaj, să ieși afară din toată harababura și rătăcirea. Dar exact așa să fii dezlegat de toate legăturile. Domnul a spus-o în Lc. 4:18: „*Duhul Domnului este peste Mine să propovăduiesc robilor eliberarea*”. Și astăzi primiți răscumpărarea, iertarea, eliberarea, vindecarea, primiți totul. Atât de sigur este scris: „*Oricine va chema Numele Domnului va fi mântuit*”. Chemați și voi Numele Domnului, rugați-vă prin credință și primiți ceea ce a pregătit Dumnezeu pentru voi.

Doamne atotputernicule Dumnezeu, Îți mulțumesc din toată inima că Tu ni Te-ai descoperit, că noi am primit trecere înaintea Ta, că am recunoscut ceasul și timpul în care trăim, am recunoscut mesagerul și mesajul. Tu nu trebuie să ne mai faci niciun reproș așa cum ai făcut-o celor de atunci în Lc. 19. Doamne, Tu nu trebuie să plângi asupra noastră. Noi ne plângem păcatul înaintea Ta și Te rugăm iartă-ne, Te rugăm iartă-ne întreaga vină, toate păcatele, fiecare încălcare, Te rugăm eliberează-ne de fiecare robie! Dăruiește har tinerilor și celor în vârstă, o răscumpărare deplină, o eliberare deplină, o vindecare deplină. Descoperă-Ți puterea și slava Ta. Binecuvântează-i pe toți care nu pot fi în acest loc, mai ales pe frații înaintați în vârstă. Binecuvântează-i pe toți cei ce n-au putut veni. Binecuvântează în întreaga Europă. Binecuvântează-l pe fratele nostru Müller, binecuvântează-i pe frații slujitori din toate popoarele, limbile și națiunile, ca ei să poarte mai departe Cuvântul Tău scump, cu credincioșie și să distribuie hrana spirituală.

Iubite Domn, ridică Fața Ta asupra noastră și dăruiește-ne tuturor credința ca să primim lucrurile pentru care Te-am rugat. Iubite Dumnezeu, Tu mare Dumnezeu, Tu ești atât de credincios. Mai degrabă se prăbușește cerul decât să mă înșele Cuvântul Tău. Îți mulțumesc din toată inima și pentru adunarea de aici din Zürich unde

ne adunăm de peste patruzeci de ani. Anii au trecut. Cuvântul a fost purtat din acest loc pe întregul pământ.

Iubite Domn, Ție atotputernicului Dumnezeu Îți mulțumim pentru acest oraș. În acest oraș prorocul Tău a văzut vulturul german zburând deasupra Africii. Dumnezeule din cer, ce mare har ai dăruit, o, Dumnezeule! Noi Îți mulțumim pentru adunarea din Zürich pe care o putem ține în acest loc. Bindecuvântează pe frații noștri care traduc: pe frații Jean Lambert, Etinene Genton, Claudio Miskys, bindecuvântează-i pe frații Henrich care traduc în limba română și pe toți frații care traduc în alte limbi. Se traduce în diferite limbi. Bindecuvântează-i pe frații noștri de pe întregul pământ, pentru ca Tu să poți reveni. O, Doamne, Ție, singurului Dumnezeu, Îți aducem cinstea acum și în vecii vecilor. Tu ne-ai bindecuvântat, iar noi Îți mulțumim din toată inima pentru aceasta în Numele sfânt al lui Isus Hristos.

Primiți lucrurile pentru care v-ați rugat, în Numele Domnului nostru Isus Hristos. Gândiți-vă la aceasta: niciunul dintre voi, dintre noi nu va rămâne de rușine. Noi ne-am încrezut în Domnul, și El va isprăvi totul în mod biruitor. Așa cum a isprăvit El lucrarea de răscumpărare sub tot disprețul, ocară și batjocura și a biruit totul, tot așa va isprăvi El și desăvârși în noi, biruitor, lucrarea Lui de răscumpărare sub toată ocară, în toată rușinea pe care trebuie s-o purtăm. Iubite Domn, Îți mulțumim pentru biruința de pe Golgota. Învierea Ta este dovada, triumful că Satan este biruit, iadul și moartea sunt biruite, țepușul morții a fost scos, și Tu ai putut striga: *„Am fost mort, și iată că sunt viu în vecii vecilor. Eu țin cheile morții și ale Locuinței morților”*. Iubite Domn, Îți mulțumesc din inimă în Numele sfânt al lui Isus. Aleluia! Aleluia! Amin.

Vă rog amintiți-mă în rugăciunile voastre. Va trebui să fac o călătorie în Dubai, Golful Persic. Tot poporul să spună „Amin”, Aleluia. Rămâneți în harul Domnului până data viitoare. Dați-vă mâna unii altora și urați-vă bindecuvântarea lui Dumnezeu. Amin.